

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Ab anno 700. ad annum 710.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

SÆCULUM
OCTAVUM.

Continens res Ecclesiæ me-
morabiles ab anno Christi 700.
ad annum 800.

✻ Ab anno 700. ad annum 710. ✻

701. **S**ANCTUS Sergius Papa diem obiit,
✻ Romæ in Basilica S. Petri sepultus,
ex cujus Epitaphio constat, quod ab aliis
scriptoribus silentio prætermittitur, eum
per Joannem quendam Sedis invasorem
pulsam per septem annos exulasse. Succes-
sit Sergio Joannes VI. natione Græcus, ad
quem primo anno suæ creationis venit è
Sicilia Theophylactus Patricius & exar-
chus Italiæ, ut creditur, aliquid pecuniæ
extorturus, quod ubi Ducibus militibus
innotuit, repentè universa Italiæ militiæ
Romam advolavit, ut Pontificem contra
iniquos exactores protegeret, quorum
furore Theophylactus discerptus fuisset,
nisi ipsius Pontificis charitas & tutela libe-
rasset.

ALSIS
NIS,
D-

sacras
ate ex-

modam,
at Sin
ratio-
pare,
dam-
us alius

ginem
ricue-
tibus,
S ma-

omen
oro S
ratio-
ec se-
à fi-
adem
acili-
ntio-
ge-
cen-
CU-

rasset; Et ab hoc tempore Exarchorum vires & auctoritas valde imminui & infirmari, e contra Romani Pontificis augeri & roborari cœpit, ut post hæc Imperatores non amplius insultantes, sed supplices exarchos suos mittere solerent.

In Hispania defuncto Rege Egicane solus Witiza moderari incepit. Cujus immensa vitia Saracenis portam aperuerunt, ut in Hispaniam fortissimo impetu instar torrentis irruerent, & regnum deficeret, & Episcopi qui furentem Regem, Sacra omnia & profana commiscentem, & omnium scelerum habenas sibi suisq; laxantem cohibere non volebant, in captivitatem, ecclesiis dirutis & direptis, omniq; felicitate regni pessundatâ, abducerentur, quorum omnium malorum fons erat, quod Princeps impius ab Ecclesia Romana & supremo Capite se suosq; violente divortio segregaverit, jura antiqua violaverit, & tam grandia fecerit, ut à Deo vindice virga ferrea tanquam vas figuli confringi meruit.

✽(702.)✽ Justinianus Rhinotritus, (qui hætenus Imperatoris jussu exulârat,) vindictæ fumendæ irresistibili desiderio ardens Chajani Lazorum Regis (cujus sororem matrimonio sibi junxerat) ope implora-

ploratâ arma paravit, legationemque mittens ad Trebellium Bulgarorum Regem ut ejus auxilio restitui posset, illud effecit, ut anno sequenti furoris sui atque vindictæ terribilem tragœdiam Constantinopoli exhiberet. Ferunt in eo tam infanum fuisse vindictæ ardorem, ut cum moneretur in navigatione exortâ tempestate faciendi voti se inimicis parciturum, si incolumis ab hoc periculo evaderet, imo; dixerit, *statim demergar, si eorum cuiquam parciturus sum.*

✱(703.)✱ Trebellius Rex Bulgarorum clanculo per aquæductum ingressus cum suis Constantinopolim Justinianum collocat in folio præmissâ sanguinariâ tragœdiâ, quâ fugientes, Tiberius Absimarus, & frater ejus Heraclius, cum multis patriciis captus, & mox primores in muro civitatis supplicio affecti, Absimarns autem atque Leontius qui primus occuparat Imperium, vincti per urbem in Pompa deducti, & in ludis Circensibus repræsentati, usque ad solutionem primi bravii, ubi cum Justiniano Trebellius cervices eorum pedibus calcavit, universo populo illud Davidicum acclamante. *Super aspidem & basiliscum ambulâsti & conculcâsti Leonem & Draconem.* Inde utrique caput demeti jussit, in-

numerabilem quoque multitudinem tam civium, quam militum extinxit, & plures faccis inclusos in mare projecit, atque alios cum ad prandium vel cœnam accumberent, mox ut surgerent, cervicium incisione perdi jussit. Sed & Callinicum Constantinop. Patriarcham oculis orbatum Romam relegavit, suffecto in ejus locum Cyro quodam Amatridis Insulæ Monacho, qui ei Imperii recuperationem prædixerat. Posthæc restitutus Justinianus Trebellium Bulgarorum Regem muneribus dignè donatum ad propria dimisit; filium verò suum Tiberium & filiam Theodoram pariter Imperiali coronâ insignivit, hæc demum pœnâ coronati, & Ecclesiæ Romanæ matri immorigeri atque rebelle vertices, justo Dei judicio per Justinianum, ad furorem usq; vindictæ appetentissimum, humiliati sunt.

Obiit hoc anno Cunipertus Rex Longobardorum relicto filiolo Luithperto sub tutela Asprandi viri magni, unde multi tumultus sunt consecuti.

✽(704.)✽ Civiles motus qui Longobardos lacerarunt, hoc anno terminati sunt Victoria Ariperti sublatis æmalis, pacificè rerum potentis. Qui cum victoriam ob-
ten-

tentam adscriberet precibus S. Boniti Arvernensis Episcopi tunc temporis ad limina Apostolorum Episcopatu relicto proficiscens, Sanctæ sedi ereptas Alpes Cotias reddidit, sicque res suas pietate partas, pietate firmavit.

Florebat his temporibus Anglicana Ecclesia, in qua duo Reges Merciorum Pater & filius Edilredus & Coënredus posita purpurâ Monachi saccum induerunt. Si b Coënredo contigit mors aulici illius famosa, qui a Rege suo sæpius admonitus, ut confiteretur & emendaret scelera sua; priusquam morte præoccuparetur, pœnitentiam suam in longum procrastinans agere neglexit: quem dum gravi infirmitate prostratum Coënredus denuò admoneret, respondit nec se velle, nunc, nec id hunc agere posse ne forte exprobrarent Sodales quòd timore mortis faceret, quæ sospes noluerat, facturum igitur si ex infirmitate resurgeret. Sed miser paulò post à duobus etiam Angelis visitatus & ad pœnitentiam incitatus, cum neque sic moveretur, à Dæmonum tandem catena circumdatus, adveniēti iterum Regi perditum se significavit & æternum infelicem animam efflavit.

(705.) Defuncto Joanni VI. Papæ

succedit Joannes VII. natione Græcus, qui rogatus ab Imperatore ut approbaret Synodum Quini-sextam: ipse quoque fortiter recusavit. Observandus est autem singularis quidam astus Græcorum, quoniam sunt omnibus modis Romanam sibi Ecclesiam subiicere; cum enim tyrannicis confirmationi Pontificis tandem renunciassent Imperatores, alia id via efficere studuerunt, allaborantes nimirum ut in Collegium S.R.E. Clericorum, adlegerentur multi Orientales, iidemque operâ Exarchorum crearentur in Pontificem hinc evenit ut his temporibus tot Græcæ nationis & ex aliis Orientalibus Pontifices federint. Sed verè miraculi loco habendū est, quod iidem Pontifices creati Apostolicæ Sedis, Spiritum pariter Apostolicum & Spiritum veritatis & fortitudinis hæreditaverint, adversus omnes conatus Imperatorum & Orientalium Episcoporum invicti fidei propugnatores.

✽(706.)✽ Justinianus valde ingratus erga Bulgaros exercitum eduxit, sed mox dignas pœnas retulit, in fugam enim cum suis abactus, cum paucis Constantinopolim reversus est. Nec fortis hostis, nec bonus ac gratus amicus.

✽(707.)✽ Joannes hujus nominis VII.
mori-

moritur & Sedes tribus mensibus vacat.

✽(708.)✽ Sisinius Papa natione Syrus dies viginti sedit & morte repentina extinctus est. Podagricis doloribus ita tenebatur ut aliorum ministerio cibos sumere cogeretur: Successor illi datus Constantinus filius Joannis æquè ac Sisinius.

Felix Archiepiscopus Ravennensis à Pontifice consecratus & redux Ravennam, civium suorum schismate seductus, deficit à Romana Ecclesia, cuj⁹ rei causâ Imperator misso Theodoro Patricio cum exercitu civitatem occupavit, & rebelles victos Constantinopolim ductos morte punivit. Felicem autem oculis erutis in Pontum relegavit, qui tamen quantumvis cæcus dicitur, fuisse restitutus, imò etiam post mortem miraculis claruisse.

✽(709.)✽ Constantinus Papa à Justiniano vocatus, Constantinopolim solvit magno Ecclesiasticorum comitatu, & ubique imperatorio honore exceptus est: qui etiam Theodorum Patricium gravi infirmitate vexatum in itinere occurrentem sanavit. Cùm interea Joannes Rizocopus Exarchus Romam venit, ibique viros aliquos nobiles interemit, & pergens Ravennam occubuit, non diu dilato patratae crudelitatis supplicio.

Childebertus III. Rex Francorum regni sui 17. anno, reliquit illud filio suo Dagoberto II. Erat autem his temporibus non tam regnum, quam imago regni, cum regnum ipsum Pipinus administraret, ejusque filius Magister Domus: cui hanc dignitatem hæreditariam, simul aditum ad regnum concesserat.

✱(710.)✱ Constantinus magnificè excipitur Constantinopoli, cui Justinianus Nicomediam usque obviam processit, pedesque ejus osculatus, ruit in amplexus. Causa exhibiti honoris & Imperatoriæ benevolentia non alia fuisse videtur, quam ut Canones QUINI-SEXTÆ SYNODI approbarentur, fortiter autem restitit Constantinus operâ Gregorii Diaconi, qui ei successit.

Rebellârunt tum populi Bosphori inq; Chersoneso, in quos atrociter sæviit Imperator, interfectis etiam infantibus, ad hominum 73. millibus variis in locis immaniter trucidatis, quâ atrocitate neque sibi neque imperio consuluit.

Mortuo in Hispania Witizæ successit Rodoricus, qui improbitate antecessori minimè cessit, sed Hispaniam ruentem in exitium ultimum sceleribus suis impulit.

DECAS